

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010233
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622010233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. Z. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 12.09.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
A. Z., narodený XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom F.,
na slobode,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

dňa 01.02.2022 v čase asi o 21.10 hod. v obci Čeladince, okres J. prišiel k riadne oplotenému pozemku evidovanom na parcele číslo XXX/X v k.ú. obce L., patriacemu k rodinnému domu súpisné číslo XX, vlastníkom ktorého pozemku a rodinného domu sú U. D. a Z. D., kde následne vo vzdialenosti cca 34 m od začiatku pozemku zohol železné oplotenie smerom dolu a cez takto zohnuté pletivo prešiel na pozemok rodinného domu a keď vyšiel spoza rodinného domu, bol spozorovaný poškodenou U. D., ktorá zakričala na manžela Z. D., na čo sa obžalovaný rozbehol na zadný dvor rodinného domu, kde sa schoval za stromky - tuje, kde bol následne nájdený a obmedzený na osobnej slobode poškodeným Z. D.,

t e d a :

neoprávnene vnikol do obydlia iného a spáchal čin prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

t ý m s p á c h a l :

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a súčasne obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona mu súd ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia, kontrolu ktorého vykonajú na základe žiadosti probačného a mediačného úradníka, príslušníci Policajného zboru.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Topolčianoch sp. zn. Pv 55/22/4406, prejednal Okresný súd Topolčany trestnú vec proti obžalovanému A. Z. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a obhajkyne obžalovaného, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a ochrannom opatrení.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že momentálne sa nachádza u jedného dôchodcu - podnikateľa v Z. X., okres P., u ktorého pracuje na farme. Za túto prácu dostáva obžalovaný stravu, je mu sprístupnené ubytovanie na farme, majiteľ za neho platí výživné na maloleté dieťa obžalovaného vo vzťahu ku ktorému ma obžalovaný vyživovaciu povinnosť, a keď obžalovaný na niečo potrebuje peniaze, vždy sa vie s týmto majiteľom dohodnúť. Na tejto farme sa obžalovaný nachádza už asi 4 mesiace a odišiel tam potom, čo skončil s pitím alkoholu a odišiel z F.. Na doplňujúcu otázku prokuratúry obžalovaný uviedol, že svoj skutok ľutuje, nechcel u poškodených nič ukradnúť a mrzí ho to čo sa stalo.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal aj prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania boli prečítané potvrdenie totožnosti osoby, údaje zo systému REGOB, zápis o dychovej skúške obžalovaného, správa A.. D., správa Psychiatrickej nemocnice K. Y., správa Nemocnica pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS J., avízo, správa o povesti obžalovaného z Obce F., správa Sociálna poisťovňa, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J., výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, lustrácia v evidencií Zboru väzenskej a justičnej stráže, lustrácia v evidencií Sociálnej poisťovne, výpis z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, lustrácia v databáze súdov, odpis registra trestov, závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. J. S., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), ZP č. 14/2022 a oboznámený podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/103/2017 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/19/2019.

Zo zápisu o dychovej skúške obžalovaného vykonanej dňa 01.02.2022 o 21.39 hod súd zistil, že obžalovaný nebol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu. Zo správy A.. O. D. vyplývalo, že

obžalovaný je evidovaný v jeho psychiatrickej ambulancii od 20.05.2010, avšak kontakt s ambulanciou prerušil 12.07.2016, a preto sa k jeho zdravotnému stavu ku dňu vystavenia správy 02.02.2022 nevedel vyjadriť. Obžalovaný v minulosti absolvoval opakovane ústavnú liečbu v Psychiatrickej nemocnici K. Y. pre alkoholovú psychózu. Túto ústavnú liečbu potvrdila aj Psychiatrická nemocnica K. Y. v oboznámenej správe, pričom uviedla, že obžalovaný bol štyrikrát hospitalizovaný na III. oddelení Psychiatrickej nemocnice K. Y. a to od 10.02.2010 do 13.05.2010 (v správe je pravdepodobne v dôsledku chyby v písaní uvedený nesprávny rok ukončenia hospitalizácie 2020) na základe výkonu ústavnej ochrannej protialkoholickkej liečby nariadenej Okresným súdom Partizánske v konaní vedenom pod sp. zn. 2Nt/1/2010, ďalej od 27.02.2013 do 12.04.2013, od 16.12.2015 do 12.02.2016 a od 04.06.2018 do 22.06.2013. Na posledné tri hospitalizácie bol obžalovaný podľa správy privezený cestou Rýchlej zdravotnej pomoci, pričom išlo o dobrovoľné liečby závislosti od alkoholu. V nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody J. bol obžalovaný hospitalizovaný od 23.06.2019 do 25.06.2019 na oddelení neurológie a iných špecializovaných odborov s diagnózou epilepsie, od 20.11.2019 do 23.04.2020 bol umiestnený na psychiatrickom oddelení na úseku ochranných liečení za účelom výkonu ochrannej protialkoholickkej liečby ambulantnou formou a od 20.10.2020 do 27.10.2020 na oddelení neurológie a iných špecializovaných odborov s diagnózou phlegmona faciei (zápal kože a podkožia v oblasti tváre).

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne A. J. S., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), ZP č. 14/2022 súd zistil, že obžalovaný v čase spáchania skutku ako aj v súčasnosti trpí závislosťou od alkoholu v terminálnom štádiu. Táto duševná porucha však nemala forenzne významný vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť obžalovaného v čase skutku a obe tieto schopnosti boli v čase spáchania skutku zachované a nemá sama o sebe ani vplyv na vnímanie a chápanie okolitých udalostí. V rámci jednoduchej opitosti sa demaskujú skryté zložky osobnosti a vzhľadom k tomu, že obžalovaný má skúsenosť, aké účinky má alkohol na jeho osobu, vie anticipovať (predvídať) svoje správanie pod jeho vplyvom. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania, nie je však motivovaný k liečbe závislosti a zároveň etylgradácia jeho osobnosti už podľa znalkyne neumožňuje zmysluplnú protialkoholickú liečbu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti znalkyňa nenavrholo uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného, ako aj z pripojených spisov, teda z potvrdenia totožnosti osoby, údajov zo systému REGOB, z lustrácie v systéme avizo, zo správy o povesti obžalovaného z Obce F., zo správy Sociálna poisťovňa, zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny J., z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z lustrácie v evidencii Sociálnej poisťovne, z výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z lustrácie v databáze súdov, z odpisu registra trestov a z oboznámeného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/103/2017 a Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/19/2019 súd zistil, že obžalovaný je rozvedený, otec dvoch detí, s trvalým pobytom evidovaným v obci F. bez konkrétnej adresy, nakoľko trvalý pobyt na adrese F. 242 mu bol 23.10.2017 zrušený jeho sestrou. Obžalovaný nevlastní v mieste trvalého pobytu žiadny majetok, podľa obce je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v J. ako uchádzač o zamestnanie a ku dňu podania správy obec konštatovala, že obžalovaný odrába menšie obecné služby v rozsahu 8 hodín týždenne každý pondelok. Obžalovaný je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke. Na verejnosti vystupuje obžalovaný slušne a priateľsky, avšak často požíva alkohol. Napriek tomu však neboli podané na jeho osobu žiadne sťažnosti a nebol ani riešený komisiou ochrany verejného poriadku. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v J. potvrdil že obžalovaný je od 01.05.2021 poberateľom dávky v hmotnej núdzi, avšak naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie dňa 21.06.2021. Zo správy Sociálnej poisťovne vyplývalo, že obžalovaný nemá trvalé zamestnanie, doposiaľ bol zamestnaný alebo vykonával prácu na základe dohody len krátke súvisle obdobie v rozmedzí niekoľkých mesiacov alebo počas výkonu trestu odňatia slobody. V súčasnosti nie je obžalovaný trestne stíhaný v inej trestnej veci, nie je vo výkone väzby ani vo výkone trestu odňatia slobody, doposiaľ sa dopustil len jediného priestupku dňa 12.04.2017 na úseku dopravy ako chodec a bol trikrát súdne trestaný, pričom prvé odsúdenie Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.11.1997 má toho času zahľadené. Následne sa obžalovaný opakovane dopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona pre ktoré bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/103/2017, zo dňa 05.04.2018, právoplatným dňa 15.05.2018 uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov,

ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa za súčinnosti probačného a mediačného úradníka alebo iného odborníka programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu, povinnosti zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie v skúšobnej dobe a za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Uznesením Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/103/2017-175 zo dňa 29.04.2019, právoplatným dňa 04.05.2019 súd rozhodol, že sa obžalovaný v skúšobnej dobe neosvedčil, a preto trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/103/2017, zo dňa 05.04.2018, právoplatným dňa 15.05.2018 vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia z dôvodu že sa v skúšobnej dobe dopustil ďalšieho trestného činu a zároveň nespolupracoval s probačným a mediačným úradníkom. Obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody 06.05.2020 potom čo ukončil výkon trestu uloženého Okresným súdom Partizánske sp. zn. 2T/19/2019. Trest odňatia slobody obžalovaný vykonal 06.03.2021. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 3Nt/16/2020 zo dňa 12.02.2020, právoplatný dňa 22.02.2020 súd prepustil obžalovaného z ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou z dôvodu, že účel ochranného liečenia bol splnený. Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/19/2019 zo dňa 15.03.2019, právoplatným dňa 04.04.2019 bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého obžalovanému v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T/103/2017, a bol mu uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný nastúpil výkon trestu dňa 06.05.2019 a vykonával ho do 06.05.2020.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na základe vyhlásenia obžalovaného o vine, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Tiež bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchal obžalovaný A. Z..

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Zohľadňovanie osoby páchatel'a a jej posudzovanie treba uskutočniť vo všetkých súvislostiach. Pričom v rámci tohto hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zároveň je potrebné prihliadať na zásadu proporcionálnosti trestu, čo znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona) na 1 rok až 5 rokov. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd pri rozhodovaní vychádzal v prvom rade zo závažnosti spáchaného trestného činu, jeho následku a prihliadal aj na osobu obžalovaného. Obžalovaný sa nedopustil skutku pod vplyvom alkoholu, nespôsobil ním žiadnu škodu a na hlavnom pojednávaní sa ku skutku doznal a oľutoval ho. Napriek diagnostikovanej závislosti od alkoholu v terminálnom štádiu a konštatovaniu nadmerného požívania alkoholu z miesta trvalého pobytu má obžalovaný v mieste trvalého pobytu dobrú povesť, bol hodnotený ako bezproblémový, doposiaľ bol priestupkovo prejednávaný len za jeden priestupok na úseku dopravy, ktorého sa dopustil ako chodec a bol málo závažného charakteru s nízkou spoločenskou nebezpečnosťou. Doterajšie odsúdenia obžalovaného sa okrem zahľadeného odsúdenia z roku 1997 týkali výlučne trestného činu odlišného charakteru, a to prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného poriadku. Na posudzovanie možnosti nápravy obžalovaného má vplyv jednak celkový spôsob života obžalovaného a jeho správanie pred spáchaním trestného činu. Skutočnosť, že obžalovaný mal v minulosti problém s alkoholom pre ktorý opakovane absolvoval liečenie závislosti od alkoholu a skutku sa nedopustil pod vplyvom alkoholu, zároveň podľa vlastného vyjadrenia teraz alkohol nepožíva a svojím aktuálnym spôsobom života sa snaží zabezpečiť si sám miesto na bývanie, stravu ako aj plnenie si stále trvajúcej vyživovacej povinnosti, pre neplnenie ktorej sa v minulosti dostal do rozporu so zákonom, odôvodňujú záver súdu, že síce nie je možné konštatovať, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, ale nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu v trestnej veci sp. zn. 2T/19/2019, ako aj rozhodnutie súdu o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe uloženej mu v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T/103/2017, mali na obžalovaného výchovný vplyv a viedli obžalovaného k zmene spôsobu svojho života aj keď sa opätovne dopustil trestnej činnosti, avšak menej závažného charakteru, bez vzniku škodlivého následku a pravdepodobne v dôsledku neuváženej konania obžalovaného. Skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho ľutoval, ako aj už vyššie uvedené skutočnosti odôvodňovali záver, že v záujme dosiahnutia účelu trestu, spočívajúceho aj v prevýchove obžalovaného, bude postačovať uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných povinností. Takto uložený trest bude mať zásadný výchovný vplyv na obžalovaného a bude ho motivovať k tomu, aby v budúcnosti pod vedením probačného a mediálneho úradníka viedol riadny život a vyvaroval sa aj menej závažným porušeniam právnych predpisov pod hrozbou výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Zároveň bude plniť svoj výchovný účel, ako aj účel ochrany spoločnosti pred ďalším protiprávnym konaním. V súlade s § 49 odsek 1 písmeno a) a § 51 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň nad jeho správaním uložil probačný dohľad.

V danom prípade pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, stále pretrvávajúcu vyživovaciu povinnosť obžalovaného, ktorú si vďaka svojej výpomoci na farme u súkromného farmára plní, ako aj na okolnosti spáchania skutku a doterajší spôsob života obžalovaného. Súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu na hlavnom pojednávaní priznal a úprimne trestný čin oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), a že obžalovaný svojím vyhlásením, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného (§ 36 písm. n) Trestného zákona). Páchatel' nemusí bezpodmienečne napomáhať od začiatku všetkým orgánom činným v trestnom konaní, keďže vzhľadom na kontradiktórnosť trestného konania je ťažisko dokazovania v konaní pred súdom, a preto má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Súd u obžalovaného zároveň zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona a to, že už bol odsúdený. Tu prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný má z troch odsúdení len jedno odsúdenie zahľadené, a preto musí na dve predchádzajúce odsúdenia prihliadať. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností v pomere 2:1, a preto v súlade s § 38

odsek 3 Trestného zákona súd hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (5 rokov) znížil o jednu tretinu (t.j. o 16 mesiacov) a trest ukladal v rámci takto upravenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí od 1 roka do 3 rokov a 8 mesiacov. Súd dôsledne hodnotil aj osobu páchatela - obžalovaného, prihliadol na jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a preto s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý sa už opakovane dopustil trestnej činnosti, ktorý bol dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody s tým, že raz sa neosvedčil v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ako aj s poukazom na doterajší spôsob života obžalovaného a jeho závislosť od alkoholu v terminálnom štádiu, súd pokladal za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky.

Nakoľko sú v prípade obžalovaného splnené všetky podmienky na uloženie podmieneného odkladu uloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 odsek 1 Trestného zákona, súd rozhodol, že trest odňatia slobody vo výmere 2 roky obžalovanému podmienne odkladá s probačným dohľadom, nakoľko takto uložený trest je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného bez bezprostrednej potreby výkonu trestu odňatia slobody, s určením primeranej skúšobnej doby podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona vo výmere 30 mesiacov, keďže je potrebné aj v tejto sfére pôsobiť na obžalovaného formou trestu a hrozby jeho premeny v prípade, ak by pokračoval v správaní, ktoré je indikované a protiprávne, a aby ho aj táto hrozba premeny trestu viedla k tomu, aby sa napravil, aby viedol riadny život a začlenil sa do spoločnosti. Takto uložený trest je zároveň v súlade so zásadou ukladania trestov ustanovenej v § 34 odsek 3 Trestného zákona podľa ktorej má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, nakoľko vďaka takto uloženému trestu bude mať obžalovaný naďalej možnosť zabezpečovať plnenie si vyživovacej povinnosti voči svojmu dieťaťu, avšak stále pod hrozbou výkonu uloženého trestu v prípade, že obžalovaný nepovedie riadny život a nesplní všetky súdom mu uložené povinnosti a obmedzenia. V rámci uloženého probačného dohľadu, za účelom posilnenia výchovného pôsobenia na obžalovaného, uložil súd obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, nakoľko v priebehu dokazovania bolo preukázaná a znalkyňou v znaleckom posudku konštatovaná závislosť od alkoholu v terminálnom štádiu. Súd ďalej uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie nakoľko obžalovaný je dlhodobo nezamestnaný a ním deklarovany výkon práce v Z. X., ktorý mu aktuálne zabezpečuje stravu, ubytovanie a plnenie si vyživovacej povinnosti, nebol súdu relevantným spôsobom preukázaný a prípadný nedostatok týchto záruk by mohol viesť opätovne k protiprávnemu konaniu obžalovaného.

U obžalovaného neboli splnené zákonné predpoklady na uloženie trestu povinnej práce tak ako to navrhoval zástupca okresnej prokuratúry v záverečnej reči pretože na základe záverečnej správy z predbežného šetrenia probačného a mediačného úradníka k možnosti výkonu trestu povinnej práce zo dňa 28.06.2022 vyplývalo, že probačná a mediačná úradníčka neodporučila uloženie tohto druhu trestu z dôvodu, že obžalovaný má problém s alkoholom, má byť bezdomovcom a nezamestnaným. Takýto druh trestu by bol podľa súdu ťažko vykonateľný a nemal by na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv v zmysle naplnenia účelu trestu.

Súd je presvedčený, že práve takto uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu s probačným dohľadom, za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení, postačí na splnenie hlavne svojho prevýchovného účelu a zabezpečí, aby sa obžalovaný do budúcnosti v ďalšom svojom živote vystríhal páchaní protispoločenskej a protiprávnej činnosti, čo však záleží na samotnom obžalovanom, aký bude jeho ďalší spôsob života. Obžalovaný sa v tomto smere poučuje aj o tom, že počas plynutia skúšobnej doby bude súd zisťovať, či vedie riadny život, spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom a dodržiava uložené obmedzenie a povinnosť a ak zistí, a to aj počas plynutia skúšobnej doby, že riadny život nevedie, teda, že spáchal predovšetkým trestný čin, alebo priestupok, musel by rozhodovať o vykonaní trestu odňatia slobody. Ak sa zistí po skončení skúšobnej doby, že viedol riadny život, rozhodne o jeho osvedčení a zahladení odsúdenia.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.